

aga ma ei mõista õigesti ehk enam
afeme juure tulla? Kõrber ütelnud
omalet nüit juure warba külge teine
jääb minu kätte siis food' õigesti koha-
tagasi, läinud' ahmimud mõne täis,
mõelnud; wien kõrberl koha uhe peo tõi
aga kõrber oli feni niide otse mis koma
kätte jõi perenaise juure wünnud' koma
preester rõbinud' ka nudi järelle tagasi
ütelnud' tafa fäber, ma hõin fennit koma
felle poidle olund' itte fäe itte wõalus
kätt wastu. preester ütelnud' mis fäe
puhkad' iga ta palawe ei ole, wõustust
pale tulnud', preestrel läpanud' kanna
pannud' pudru mis fäe arwomud' alawad
pasta, tahnud' afemele pikali heita koma
inimene karganud' maast äle ja läinud'
wälja, preester fäanud' fäe oia et wälja
afeme juure oli läinud', renimud' kõrber
juure ja ütelnud' ei tää kudas koma

puhtaks fäada? Kõrber ütelnud'
lawa pääl on laare ^{Kann} kapp, pida teine
kõrber enne fäse ja teine pööst
kõrber tilled aega fäe pigisla kied' rufkase
ja tõmba korraga wälja.
Preester kinnud' ka niide, aga koma
kõrber kannust wälja tahnud' tõmmata
jäänud' rinni! Tallegi kõrber kätt
nimu misima. Kõrber wastu, wälja
alkse koma wal on fäe kall koma,
löö feda wastu kann katta.
Preester läinud' wälja, perenaine
kafinud' ennaft pudrust puhtaks,
alkse koma wal Preester mõelnud' et fäe
on koma ei ole pimfel koma nainud',
läinud' perenaisft wastu kannuga
perenaine paluma, mõelnud' et peremees
anfiib et ennaft mustaks määris
Täi peremees anna anfiib, aga ma teine
koma enam ei tee! Preester läpanud'